

PARAULA I VIDA

«L'amor de Crist ens urgeix!» (2Co 5,14)

Comença un nou curs pastoral. Us demano que tots posem la nostra esperança novament en l'acció poderosa de Déu, sempre callada i misteriosa, però sempre eficaç. «Sense Ell no podríem fer res» (cf. Jo 15,5). És en Ell, per tant, en qui confiem a l'hora de recomençar la vida pastoral de les parròquies i de la Diòcesi, recordant que Jesús ens diu: «Sortí el sembrador a sembrar...» (Mt 13,3). Tindrem canvis en les dedicacions a les parròquies, recomençarem la catequesi i l'esplai, tindrem reunions de programació pastoral, trobades de formació diocesanes i per arxiprestats, la vivència del diumenge, caritat i solidaritat des de Càritas, Mans Unides i Missions, dedicació als malalts, vida sacramental i espiritual, formació permanent, sinodalitat viscuda, ens ajudarem més entre parròquies... Nosaltres novament «sortirem a sembrar», com ens demana la paràbola, confiant en el Senyor que tot ho pot, i pregant pel treball pastoral d'aquest nou curs, perquè sigui fet segons l'estil del Bon Pastor, i amb esperança confiada que les llavors que sembrarem, Déu les farà germinar com i quan Ell voldrà, i en els que Ell voldrà i les sabran acollir... Nosaltres «som servents sense cap mèrit, que fem només el que havíem de fer» (Lc 17,10).

Hem de creure més en la nostra vocació i missió tan apassionants. Ens ho recorda el Papa Francesc: «En un món en transformació, cal una Església renovada i transformada per la contemplació i pel contacte personal amb Crist, per la força de l'Esperit. És l'Esperit de Crist, la font de la renovació, la que ens fa trobar nous camins, nous mètodes creatius, noves formes d'expressió per a l'evangelització del món actual», amb el coratge d'«arribar a totes

les perifèries que tenen necessitat de la llum de l'Evangeli» (cf. *Evangelii gaudium* 21). No ens podem entretenir ni en les nostres debilitats, ni en tantes raons que sempre hi ha per al desànim, que paralitzen el testimoniatge i la proclamació de l'Evangeli.

El que cal primer en sortir a sembrar pastoralment és abandonar els prejudicis sobre les persones, sobre les forces que tenim, sobre les greus dificultats del nostre temps i de l'ambient anticristià. Cal sortir de nosaltres mateixos, anar on viu la gent, sortir dels ambients massa confortables, i renovar l'estil pastoral en el que convingui... Els temps reclamen una audàcia nova en la tasca evangelitzadora. I confiar que tots ho necessiten, ja que la nostra llavor és molt bona, és Crist mateix. Deixem que l'Esperit Sant ens sorprengui un cop més. Ell mourà els cors dels qui potser ens semblen irreductibles i tancats. No donem res ni ningú per perdut, per inútil, en ordre a anunciar-li l'Evangeli.

Prenguem alhora consciència que som pobres i febles, i que caldrà sempre l'ajuda de Déu. Ell ens alliberarà de la set d'èxit immediat i visible, ens salvarà de les pors que paralitzen, de l'orgull que ens tanca, de les desavinences i crítiques que tot ho fan estèril... Estimem-nos i estimem tothom! Siguem humils. Cerquem el que ens uneix, el que hi ha de positiu en cada persona, el seu desig de felicitat i de salvació... Potser en el futur veurem grans canvis i millores en aquells que ara només ens critiquen o fugen. Cal que ens animem a donar un salt qualitatiu en la dedicació evangelitzadora a la nostra Diòcesi. N'hi ha molts que esperen que els anunciem el Crist, i «l'amor de Crist ens urgeix!» (2Co 5,14).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració a l'Ermita de Sant Pere del Serrat d'Ordino

Mons. Vives va presidir, a l'Ermita de Sant Pere del Serrat d'Ordino, la festa del patró de tota la parròquia, a continuació amb la Visita Pastoral.

Presidí l'Eucaristia a l'aire lliure, concelebrada pel Rector d'Ordino, Mn. Joan Fenosa, i pel Rector de La Massana, Mn. Lluís Eduard Salinas. Exhortà els cònsols de la parròquia, presents a la trobada, a promoure els valors cristians arrelats al país andorrà, i es referí així mateix a la necessitat de treballar de manera ferma i decidida per la pau i per ajudar tantes i tantes persones que pateixen a molts altres països d'arreu del món.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

APORTACIONS ECLESIALS A LA BIOÈTICA

Tenim grans oportunitats

Sense l'acollida incondicional no es pot donar el diàleg confiat que porta a l'autèntic progrés. Bioètica i inclusió van de la mà.

Tenim grans oportunitats. Els sabers científics i humanístics estan a l'abast de moltes més persones. Gràcies per exemple a instruments com internet es revela informació i es facilita la formació.

La Bioètica va també obrint-se camins processualment. Beu de diferents fonts

i emprades diverses metodologies. Parlem de bioètica narrativa, bioètica feminista, bioètica teològica, bioètica clínica, bioètica personalista, bioètica social, bioètica fonamental, etc.

Tot això evidencia els límits de la nostra tasca. Volem una comprensió global i un diàleg confiat i moltes vegades ens trobem balucejant doncs no arribem al saber necessari o ens falta la saviesa per aplicar-lo.

Donada la creixent complexitat de la tecnociència, la bioètica va trobar alguns límits, que al seu torn són oportunitats: no basta tot el saber del «bios» per dialogar amb el «ethos», el que obliga a la col·laboració entre tots. Especialistes i generalistes, humanistes i teòrics de la ciència i la tecnologia, tècnics i teòlegs, filòsofs i sanitaris, biòlegs i juristes, economistes i sociòlegs, mediambientalistes i polítics i una infinitat de persones

amb diversos coneixements han d'anar aportant el millor d'ells mateixos i obrir-se humilment al diàleg amb els altres perquè el quefer bioètic sigui una realitat.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

PALABRA Y VIDA

«¡El amor de Cristo nos apremia!» (2Co 5,14)

Comienza un nuevo curso pastoral. Os pido que todos pongamos de nuevo nuestra esperanza en la acción poderosa de Dios, callada y misteriosa, pero siempre eficaz. «Sin Él no podemos hacer nada» (cf. Jn 15,5). Es en Él, por tanto, en quien confiamos a la hora de recomenzar la vida pastoral de las parroquias y de la Diócesis, recordando que Jesús nos dice: «Salió el sembrador a sembrar...» (Mt 13,3). Tenemos cambios en las dedicaciones a las parroquias, recomenzamos la catequesis y el esplai, tendremos reuniones de programación pastoral, encuentros de formación diocesanos y por arciprestazgos, la vivencia del domingo, caridad y solidaridad desde Cáritas, Manos Unidas y Misiones, dedicación a los enfermos, vida sacramental y espiritual, formación permanente, sinodalidad vivida, nos ayudaremos más entre parroquias... Nosotros nuevamente «saldremos a sembrar», como nos pide la parábola, confiando en el Señor que todo lo puede, y orando por el trabajo pastoral de este nuevo curso, para que sea hecho según el estilo del Buen Pastor, y con esperanza confiada en que las semillas que sembraremos, Dios las hará germinar cómo y cuándo Él querrá, y en los que Él querrá y las sabrán acoger... Nosotros «somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer» (Lc 17,10).

Debemos creer más en nuestra vocación y misión tan apasionantes. Nos lo recuerda el Papa Francisco: «En un mundo en transformación, es necesaria una Iglesia renovada y transformada por la contemplación y por el contacto personal con Cristo, por la fuerza del Espíritu. Es el Espíritu de Cristo, la fuente de la renovación, la que nos hace encontrar nuevos caminos, nuevos métodos creativos, nuevas formas de expresión para la evangelización del mundo actual», con la fuerza de «llegar a todas las periferias que tienen necesidad de la luz del Evangelio» (cfr. *Evangelii gaudium* 21). No podemos entretenernos ni en nuestras debilidades, ni en tantas razones que siempre hay para el desánimo, que paralizan el testimonio y la proclamación del Evangelio.

Lo primero que hay que hacer al salir a sembrar pastoralmente es abandonar los prejuicios sobre las personas, sobre las fuerzas que tenemos, sobre las graves dificultades de nuestro tiempo y del ambiente anticristiano. Hay que salir de nosotros mismos, ir a donde vive la gente, salir de los ambientes demasiado confortables, y renovar el estilo pastoral en lo que convenga... Los tiempos reclaman una audacia nueva en la tarea evangelizadora. Y confiar en que todos lo necesitan, ya que nuestra semilla es muy buena, es Cristo mismo. Dejemos que el Espíritu Santo nos sorprenda de nuevo. Él moverá los corazones de quienes quizás nos parecen irreductibles y cerrados. No demos nada ni nadie por perdido, por inútil, en orden a anunciarle el Evangelio.

Tomemos a la vez conciencia de que somos pobres y débiles, y que será necesaria siempre la ayuda de Dios. Él nos liberará de la sed de éxito inmediato y visible, nos salvará de los miedos que paralizan, del orgullo que nos cierra, de las desavenencias y críticas que todo lo hacen estéril... ¡Amémonos y amemos a todos! Seamos humildes. Busquemos lo que nos une, lo positivo en cada persona, su deseo de felicidad y de salvación... Quizás en el futuro veamos grandes cambios y mejoras en aquellos que ahora sólo nos criticaban o huyen. Es necesario que nos animemos a dar un salto cualitativo en la dedicación evangelizadora en nuestra Diócesis. Muchos esperan que les anunciemos Cristo, y «¡el amor de Cristo nos urge!» (2Co 5,14).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Elegida nova Superiora general de l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell

La Gna. Laura Garione ha estat escollida nova Superiora general de l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell per al quadrienni 2022-2026, en el Capítol que es va celebrar al Convent de la Punxa de La Seu d'Urgell, la Casa Mare de La Seu d'Urgell, on hi ha el sepulcre de la Beata Anna M. Janer. En aquest Capítol també s'ha escollit el nou Consell general: Gna. Aida López Hernández, Primera Consellera i Vicaria; Verónica Mejía, Segona Consellera; Victoria Bertrán, Tercera Consellera; Isabel Albillos, Quarta Consellera; María Lourdes Romero, Cinquena Consellera.

Aquest institut, fundat l'any 1859, ha celebrat el seu XXV Capítol general, dels dies 10 al 25 de juliol de 2022. El lema d'aquest Capítol era: «Vida per a una fraternitat sense fronteres».

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va iniciar el Capítol, el diumenge 10 de juliol, amb una solemne Eucaristia a la Capella de la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell. Mons. Vives, és successor del Bisbe Josep Caixal, que tant va col·laborar en la fundació, així com el seu im-

mediat successor el Cardenal Salvador Casañas. A la seva homilia va posar en relleu el valor sinodal que tenia el Capítol que celebraven.

S'ha preparat des de fa mesos i en aquests dies s'han dut a terme deliberacions sobre el seu carisma, els desafiaments pastorals i els discerniments que calen per secundar allò que l'Esperit els vulgui anar indicant, així com les persones més aptes i preparades per a dur-ho a terme.

► **Restauració de Sant Llorenç de Das.** L'Església parroquial de Sant Llorenç de Das, a la Cerdanya, serà restaurada seguint el conveni de col·laboració entre el Bisbat d'Urgell i la Fundació Bosch Aymrich, segons el qual la Fundació finança el projecte d'execució de la restauració d'una durada de dos anys, per a la rehabilitació integral de l'Església de Sant Llorenç de Das.

La rehabilitació preveu la intervenció en les cobertes i elements especials de la coberta, la intervenció en les esquerdes de les façanes i els volums, degut a l'assentament diferencial del terreny que sustenta l'edifici, la intervenció a les voltes del sostre interior,

la intervenció exterior en el perímetre de l'edifici en contacte amb el terreny, la consolidació dels murs de contenció exteriors, les obertures amb llindes en mal estat i amb falta de tancament (vitalls) i l'execució de treballs complementaris.

► **Pelegrinatge d'Andorra a la Santa Cova de Manresa.** Uns 130 pelegrins de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra van pelegrinar a la Santa Cova de Manresa i al Santuari

de la Mare de Déu de Montserrat i es van sumar d'aquesta forma a la commemoració dels 500 anys de Sant Ignasi de Loiola, el 9 de juliol. A Manresa, els pelegrins van poder contemplar els murals del P. Marko Rupnik s.j. Els mosaics del prestigiós artista eslovè, conegut com el «Miquel Àngel del segle XXI», van ser creats per decorar les vuit capelles laterals de l'Església de la Cova de Manresa dins de la commemoració, l'any 2022, dels 500 anys de l'arribada de Sant Ignasi a Manresa i els 400 de la seva canonització. A la Cova, els andorrans van tenir un moment de pregària. El pelegrinatge va culminar al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Hem estat salvats per la mateixa sang, som una única família; per tant, acollim-nos mútuament, estimem-nos els uns als altres, curem-nos les ferides recíprocament. Fem «sínode», és a dir, «caminem junts». Perquè Déu és present on regna l'amor» (2 d'abril).

@Pontifex_es: «Aquest és l'Evangelí que estem cridats a viure: acollir, ser experts en humanitat, encendre fogueres de tendresa quan el fred de la vida plana sobre els que sofreixen» (2 d'abril).

@Pontifex_es: «El Senyor vol que nosaltres, els seus deixebles, perdonats per Ell, ens convertim en testimonis de la reconciliació: d'un Déu que sempre perdona i dona cada vegada la possibilitat de començar una vida nova, diferent, és el signe de la misericòrdia» (3 d'abril).

@Pontifex_es: «Infon en nosaltres, Senyor, el teu Esperit Sant i dona'ns un cor nou, capaç de sentir el crit dels nostres germans i germanes que han perdut la calor de la llar i de la pàtria. Fes que els donem esperança amb gestos d'humanitat» (3 d'abril).

Els joves d'Urgell, pelegrins de Sant Jaume al PEJ22!

Més de 600 adolescents, joves i joves-adults de les diòcesis d'Urgell, Sant Feliu, Solsona, Terrassa, Barcelona, i de Mallorca, van caminar units des de Lugo, acompanyats pel bisbe Javier Vilanova, fins a Sant Jaume de Compostel·la, en el Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ22) que ha portat a 12.000 joves d'arreu d'Europa a Galícia. La Delegació de Joventut d'Urgell va organitzar la sortida des de la nostra diòcesi i els joves han estat acompanyats pel nostre Bisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, en les activitats a Sant Jaume de Compostel·la, amb qui han seguit catequisis, misses, reflexions i tallers.

Els joves d'Urgell, encapçalats per l'Arquebisbe Joan-Enric, han participat dels dies 3 al 7 d'agost en la Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ) a Santiago de Compostel·la amb el lema: «Jove, aixeca't i sigues testimoni. L'Apòstol Jaume t'espera».

Ha estat una experiència extraordinària per a molts dels joves, i des d'aquí volem donar les gràcies a tots els que heu participat i fet possible l'experiència. Han estat dies intensos: els previs, amb la caminada que els va portar a Sant Jaume, i els del pelegrinatge a Santiago de Compostel·la, que es va obrir el dimecres dia 3 d'agost amb l'acte d'obertura oficial a la Plaça de l'Obradoiro a càrrec de l'Arquebisbe de Santiago, Mons. Julián Barrio.

Caminar, pregar, reflexionar, sentir-se acompanyat pels monitors i el grup en uns dies de introspecció des del dia 28, van ser un regal. L'equip de la Delegació de Joventut, amb els seus monitors coordinats per la Carme Girart, va fer una tasca de suport, intencionalitat, acompanyament sobre el terreny, que va permetre que tots els joves arribessin a la fita amb bones condicions per gaudir de quatre dies d'activitats a Santiago de Compostel·la. El Ca-

mí ens ha permès veure molts altres exemples de pelegrinatge dels qui han posat les seves energies al nostre servei.

En Ramon Oromí, monitor de la Delegació de Joventut, ens explica que: «Durant aquests dies de pelegrinatge he sigut el xerpa de cua, el darrer del grup. Fer el Camí amb els últims m'ha ajudat a refrescar la meua vocació pels altres, des del servei i l'acompanyament. (Pre)ocupant-me per tal que ningú es quedés enrere. Procurant seguir l'estil de Jesús: atenent, animant, curant, escoltant, compartint... posant en segon terme, les meues pròpies necessitats i gustos.

»He procurat viure cada segon amb consciència, intensitat, joia i agraïment. M'ha permès gustar, a poc a poc, la presència de Déu en cadascuna de les persones que hi he descobert. Omplint la motxilla a vessar d'instantos preciosos i dels noms, amb les qui hem compassat el ritme.»

El dijous dia 4 a l'Església de San Antonio das Fontiñas, l'Arquebisbe Joan-Enric va predicar una catequesi als quasi 700 joves provinents de les diòcesis catalanes d'Urgell, Terrassa i el Secretariat Interdiocesà de Joves (SIJ) de Catalunya. El tema d'aquest dia fou «l'Esperit que dona vida». El divendres dia 5 a l'Església de la Mare de Déu de la Mercè de Conxo, Mons. Vives va impartir una altra catequesi sobre «Crist et salva» als joves de Pamplona i Tudela i a les Croades de Santa Maria. Cada catequesi anava seguida del testimoni d'un jove, una reflexió per grups i de la celebració de l'Eucaristia.

La ciutat de Santiago de Compostel·la s'omplí de la nostra alegria i de la fe dels joves que volem seguir l'Apòstol Sant Jaume i a Jesús a través del Pelegrinatge Europeu de Joves i de les activitats programades per als joves: tallers, música, concerts, vetlles de pregària i reflexió...

El Camí ha dut als pelegrins cansament, butllofes, son, però també somnis i estones de recolliment. I és que un dels temes recurrents en aquest encontre ha estat el discerniment vocacional, crucial en l'etapa de joventut. Seguint aquest esperit de servei a les necessitats dels joves, es van oferir nombrosos tallers, homilies i testimonis de diferents realitats de l'Església.

▶ **Aplec a Bagergue.** L'Ermita de Santa Margalida de Bagergue, a Naut Aran (Vall d'Aran) ha recuperat aquests dies la tradició de la processó des de l'Església de Sant Fèlix de Bagergue fins a Santa Margalida, a uns quilòmetres, coincidint amb el 60è aniversari de la

reconstrucció d'aquest petit temple. El dimecres 20 de juliol, presidits per Mn. Pere Balagué, els fidels van fer el recorregut acompanyant Santa Margalida per entre el bosc per arribar a la capella que, originària del s. XIX, va recuperar-se d'un incendi devastador durant la Guerra Civil, gràcies a la tasca feta «a jova» pels veïns el 1962. Aleshores, també van encarregar una talla de la santa, que ahir va tornar a sortir en processó com fa 60 anys.

Van assistir al pelegrinatge unes 500 persones d'arreu de la Vall d'A-

ran, i també l'Alcalde de Bagergue, l-lm. Sr. Marc Tarrau, que fou present en el moment de la benedicció de pa, vi i formatge de Bagergue que es va repartir entre els assistents. Per acabar es feu una ball popular.

▶ **Reunió de la Comissió per al Clergat i els Seminaris a Segòvia.** Els bisbes membres de la Comissió episcopal per al Clergat i els Seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola es van reunir a la Casa diocesana d'espiritualitat de Segòvia els dies 13

i 14 de juliol, presidits per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Bisbe auxiliar de Madrid Mons. Jesús Vidal. Van treballar avaluant el curs passat i preparant les activitats i jornades del curs vinent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1C 11,17-26.33 / SI 39 / Lc 7,1-10]. El Santíssim Nom de Maria; sant Guiu, pelegrí; Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; beata Maria de Jesús, vg.

13. □ Dimarts [1C 12,12-14.27-31a / SI 99 / Lc 7,11-17]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i dr. de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ Dimecres [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / SI 77 / Jo 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu; sant Cebrià, bisbe i mr.; sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. □ Dijous [He 5,7-9 / SI 30 / Jo 19,25-27 (o bé: Lc 2,33-35)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicodemes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

16. ■ Divendres [1C 15,12-20 / SI 16 / Lc 8,1-3]. Sant Corneli, papa

(251-253), i sant Cebrià, bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ Dissabte [1C 15,35-37.42-49 / SI 55 / Lc 8,4-15]. Sant Robert Bellarmino (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, card. (jesuïta); santa Hildegarda de Bingen, vg. i doctora de l'Església; sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa Colo-

ma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. ■ Diumenge vinent, XXV de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Am 8,4-7 / SI 112 / 1Tm 2,1-8 / Lc 16,1-13 (o bé, més breu: 16,10-13)]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

Diurnenge XXIV de durant l'any (C)

COMENTARI

«Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors»

És clara al llarg de la Bíblia la voluntat del Senyor de perdonar el pecat de l'home. Acaba la primera lectura: *El Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble. El poble s'havia fet un vedell de fosa dient: Aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte.* Déu vol castigar el poble per aquest pecat tan greu, però la intercessió de Moisès recordant a Déu les seves promeses aconseguí el perdó. El mateix Pau, a la segona lectura, afirma clarament: *Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors i entre els pecadors jo soc el primer.* És evident, doncs, que Déu no vol castigar els pecadors sinó perdonar-los. Però el millor exemple el tenim en la paràbola (mal anomenada) del fill pròdig perquè aquest no n'és el protagonista sinó el pare i el seu amor immens envers el fill que se'n va de casa però també envers el fill gran que no ha après a estimar. Abans Jesús ha explicat dues altres paràboles afirmant: *Al cel hi haurà més alegria per un sol pecador convertit, que no pas per noranta-nou justos, que no necessiten convertir-se.* Llavors explica la paràbola que ens fa veure com actua el pare, és a dir, com actua el nostre Pare amb tots nosaltres, pecadors. En primer lloc, el pare respecta la llibertat del fill: vol que es quedi a casa de bon grat, per lliure voluntat; però no vol esclaus, sinó fills. Però sempre creu en el fill; per això l'espera cada dia: *Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, correngué a tirar-se-li al coll i el besà.* Té entranyes d'amor, es commou i no espera que vingui, que reti comptes del que ha fet, que manifesti si està penedit: torna, és a dir, s'ha convertit. Ja en té prou, no necessita res més. I per això la gran festa que no entén de cap manera el fill gran. Aquest només pensa en els diners: *No m'has donat mai un cabrit per a fer festa;... ara torna aquest fill que ha consumit els teus béns...* Ni el petit ni el gran no han sabut estimar.

Només el pare és el gran model d'un amor total i gratuït que estima igual el petit que el gran, tots dos pecadors.

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 32,7-11.13-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Ves, baixa a la plana: s'ha pervertit el teu poble, que tu havies fet pujar de la terra d'Egipte. De seguida s'han desviat del camí que jo els havia prescrist. S'han fet un vedell de fosa i l'han adorat, li han sacrificat víctimes i diuen: "Poble d'Israel, aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte".» Per això el Senyor digué a Moisès: «Veig que aquest poble és rebel al jou. Deixa'm que s'inflami la meua indignació i no en deixaré rastre. Després et convertiré en un gran poble.» Però Moisès apaivagava el Senyor, el seu Déu, i li deia: «Senyor, per què s'encén el vostre enuig contra el vostre poble, que havíeu fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i amb mà forta? Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, els vostres servents; recordeu que els va jurar per vós mateix i els va dir: "Faré que la vostra descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel, i tot aquest país que jo us havia dit el donaré als vostres descendents i el posseiran per sempre".» Llavors el Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble.

► Salm responsorial (50)

R. *Aniré a trobar el meu pare i li diré:
Pare he pecat.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 1,12-17)

Estic agraït a Jesucrist, el nostre Senyor. És ell qui m'ha donat forces. Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell i el perseguia i l'injuriava. Però Déu s'apiadà de mi, perquè quan encara no tenia fe no sabia què feia. La gràcia del nostre Senyor ha estat pròdiga amb mi, juntament amb la fe i l'amor en Jesucrist.

Això que ara et diré és cert, i del tot digne de crèdit: que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors, i entre els pecadors jo soc el primer. Però Déu se n'apiadà perquè Jesucrist pogués demostrar primerament en mi tota la grandesa de la seva paciència, fent de mi un exemple dels qui es convertiran a la fe i tindran així la vida eterna. Al rei de tot el món, Déu únic, immortal, invisible, honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 15,1-32) (Versió abreujada)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdía una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a buscar la perduda fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que se la posaria tot content a les espatlles i, arribant a casa, convidaria els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut"? Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se. I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdía una, ¿no encendria el llum i escombraria la casa i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, oi que convidaria les amigues i les veïnes dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut"? Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.

► Lectura del libro del Éxodo (Éx 32,7-11.13-14)

En aquellos días, el Señor dijo a Moisés: «Anda, baja de la montaña, que se ha pervertido tu pueblo, el que tú sacaste de Egipto. Pronto se han desviado del camino que yo les había señalado. Se han hecho un becerro de metal, se postran ante él, le ofrecen sacrificios y proclaman: "Este es tu Dios, Israel, el que te sacó de Egipto".»

Y el Señor añadió a Moisés: «Veo que este pueblo es un pueblo de dura cerviz. Por eso, déjame: mi ira se va a encender contra ellos hasta consumirlos. Y de ti haré un gran pueblo».

Entonces Moisés suplicó al Señor, su Dios: «¿Por qué, Señor, se va a encender tu ira contra tu pueblo, que tú sacaste de Egipto, con gran poder y mano robusta? Acuérdate de tus siervos, Abrahán, Isaac e Israel, a quienes juraste por ti mismo: "Multiplicaré vuestra descendencia como las estrellas del cielo, y toda esta tierra de que he hablado se la daré a vuestra descendencia para que la posea por siempre".»

Entonces se arrepintió el Señor de la amenaza que había pronunciado contra su pueblo.

► Salmo responsorial (50)

R. *Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tim 1,12-17)

Querido hermano: Doy gracias a Cristo Jesús, Señor nuestro, que me hizo capaz, se fió de mí y me confió este ministerio, a mí, que antes era un blasfemo, un perseguidor y un insolente. Pero Dios tuvo compasión de mí porque no sabía lo que hacía, pues estaba lejos de la fe; sin embargo, la gracia de nuestro Señor sobreabundó en mí junto con la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito y merecedora de total aceptación que Cristo Jesús vino al mundo para salvar a los pecadores y yo soy el primero; pero por esto precisamente se compadeció de mí: para que yo fuese el primero en el que Cristo Jesús mostrase toda su paciencia y para que me convirtiera en un modelo de los que han de creer en él y tener vida eterna. Al Rey de los siglos, inmortal, invisible, único Dios, honor y gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 15,1-32) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta paràbola: «¿Quién de vosotros que tiene cien ovejas y pierde una de ellas, no deja las noventa y nueve en el desierto y va tras la descarriada, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, se la carga sobre los hombros, muy contento; y, al llegar a casa, reúne a los amigos y a los vecinos, y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la oveja que se me había perdido". Os digo que así también habrá más alegría en el cielo por un solo pecador que se convierta que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse. O ¿qué mujer que tiene diez monedas, si se le pierde una, no enciende una lámpara y barre la casa y busca con cuidado, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, reúne a las amigas y a las vecinas y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la moneda que se me había perdido". Os digo que la misma alegría tendrán los ángeles de Dios por un solo pecador que se convierta».